

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike.
 Aserati: Prostor 1 m/m x 54 m/m za male oglase do 27 m/m višine 1 K, od 30 m/m višine dalje kupčijski in uradni oglasi 1 m/m K 2—, notice, poslano, preklic, izjave in reklame 1 m/m K 3—. Poroke, zaroke 80 K. Zenske ponudbe, vsaka beseda K 2—. Pri večjih naročilih popust.
 Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravništvo „Slov. Naroda“ in „Narodna Tiskarna“ Knaflcova ulica št. 5, pritrilčno. — Telefon št. 304.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti:
 v Jugoslaviji:
 celoletno naprej plačan . . . K 300—
 polletno 150—
 3 mesečno 75—
 1 25—
 V inostranstvu:
 celoletno K 480—
 polletno „240—
 3 mesečno „120—
 1 „40—
 Pri morebitnem povzemanju se ima daljša naročnina doplačati.
 Novi naročniki naj pošljejo v prvi naročnini vedno po nakaznici.
 Na samo pisarna naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Knaflcova ulica št. 5, I. nadstropje
 Telefon št. 34.

Dopise sprejema se podpisane in zadostno frankovane.
 Rokopisov ne vrača.

Posamezna številka velja K 1'20
 Poština plačana v gotovini.

Mojemu dragemu narodu!

Zlomljen od velikih naporov, ki jih je od njega zahtevala poverjena Mu služba narodu in domovini, je izdihnil Moj mili oče Nj. Veličanstvo kralj Peter I. Svojo plemenito dušo.

Niti pod najtežjimi udarci usode ni Moj oče omahoval v Svoji zvestobi narodu zaobljubljeni misli.

On je v dneh največjih izkušenj in nesreč obvaroval vero v lepšo bodočnost naroda.

Skupno z narodom je krčul pota, ki so dovedla do vstajenja narodne zmage in slave.

Pod Njegovim modrim vladanjem, ki je imelo namen, da ves narod zavalovi in vneme za veliki ideal osvobojenja in ujedinjenja naroda, da pridobi zanj simpatije in pomoč bratskega ruskega naroda ter velikih prosvetljenih zavezniških držav na zapadu, je bilo izvršeno zgodovinsko delo osvobojenja in ujedinjenja Srbov, Hrvatov in Slovencev v veliko narodno državo.

Ko je dočakal to največjo nagrado Svojega Vsemogočnega Boga za brezprimerne žrtve Svoje in Svojega naroda, s katerim je delil zlo in dobro, je Moj vzvišeni roditelj zaprl Svoje oči.

Ko stopam po čl. 56 državne ustave na izpraznjeni prestol ter sprejemam kraljevsko oblast v svoje roke, objavljam Svojemu dragemu narodu, da hočem zvest idealom Svojega očeta čuvati ustavne svoboščine in prava državljanov, ščititi državno edinstvo in bdeti nad pridobitvami naroda, ki so Mi bile izročene v varstvo.

Preprečen radi bolezni, da pridem na pogreb Svojega očeta in da vršim kraljevo oblast, pooblaščen na podlagi člena 58. ustave Svoj ministrski svet, da Me zastopa v izvrševanju kraljeve oblasti po Mojih navodilih do Mojega povratka v domovino.

Slava Njegovemu Veličanstvu kralju Petru I. in mir Njegovim plemeniti duši!

Živel narod Srbov, Hrvatov in Slovencev!

Dano v Parizu, 17. avgusta 1921.

Aleksander s. r.

Na poslednji poti kralja Osvoboditelja.

Zedinjena Jugoslavija stopa v tem hipu za krsto svojega očeta. Kakor leta 1904. se je zgrnilo ljudstvo v ogromnih množicah iz Srbije, Hrvatske in Slovenije v Beogradu, kmetje in kmetice v razkošno pestrih in bogatih narodnih nošah, inteligenca, pisatelji, pesniki, politiki, državniki, častniki in vojaški. Kakor takrat, so Slovenci tudi danes mnogoštevilno zastopani. Toda takrat smo vriskali, ponosni in srečni, polni zaupanja in vere v bodočnost, danes stopajo nepregledne trume molče in v silni bolesti in žalnem sprevedu.

Umrl je naš oče in neso ga k pogrebu. Umrl je junak največje

narodne epopeje, veliki mož, čegar ime bo živelo večno v jugoslovenski narodni pesmi ter ostane njegovo ime vklesano z neizbrisnimi črkami v zgodovini vseh evropskih narodov. Pol stoletja je nosil v svoji duši idejo Jugoslavije, zanjo deloval in trpel; ko pa jo je uresničil in oživil, je legel in umrl. Direktni potomec Karagjorgjev in Nenadičev, dvoje najslavnejših najzaslužnejših srbskih mož, je pokojni naš kralj Petar v delu, trpljenju in uspehih nadkrilil tudi ta dva, nadkrilil je Dušana Velikega. Tomislava ter vse heroje jugoslovanske historije, »Sve za narod, a ništa za sebe!« je bilo geslo moža

ki ga zdajle vozijo v grobnico Karagjorgjevičev v Topoli. Težko je najti v zgodovini moža, ki bi bil tako popolnoma dovršil svojo nalogo, kakor kralj Petar, saj je dosegel vse, kar je nameraval, ter je dosegel dosti več, kakor so mogle sanjati kdaj najfantastičnejše jugoslovanske duše.

Oživilen simbol jugoslovanske usode je bil veliki pokojnik. Največje ponižanje, preganjanje, beda posmeh sovražne Evrope in vstajenje, zmagovalstvo, najvišji triumf vse to je bilo delež kralja Petra I.

Treba si je le staviti vprašanje: kakšna bi bila usoda kraljevino Srbije, kakšno življenje bi živeli Hr-

O. Šest:

O tem, kar je odigrano...

Dunaj, junija 1921.

Dunaj, mesto prekrasnih spominov tolikih slovenskih študentov je danes popolnoma drug. Ko stopa človek preko tistih tlakovanih ulic, puhta hiše in vsa okolica nečesa, kar bi lahko imenovali historijo. Dunaj je bil vsemesto, stolica, sedanost pa ga kaže z vso izsušeno roko: bilo je to mesto, kjer so prebivali roparji, kjer so kraljevali, kjer so vladali. Mi pa smo služili, nosili bogastvo tja v vrečah... na lastnih plečih...

Vse, kar je bilo na Dunaju, še stoji, vse palače in trgovine in veliko kolo in Prater... postali pa so ljudje drugi... Stari Dunajčan izumira in z njim izumira vse, kar je bilo na Dunaju prijetnega, kar ga je odlikovalo pred drugimi mesti...

K sliki velikega mesta spada v prvi vrsti policaj: Dunajski policaj nosi danes kratko svetlo sabljico in je oblečen podobno angleškemu oficirju. Rekrutira pa se iz bivših aktivnih oficirjev. Iščem ulico to in to. Vprašam policajca. Ima bele rokavice. Kje je ulica, ne ve. Išče v priročni knjigi. Potem: pojdite tu naravnost, tretja ulica na desno in potem druga ulica levo.

Tam je ulica ta in ta, ki jo želite. In salutira. Uljudno. Zelo elegantno! Z belo rokavico na roki. Grem. Naravnost, tretja na desno, druga na levo. In ko napravim vso pot, sem v napačni ulici. Vprašam policajca, začuden, ogorčen: »Kje je, prosim, ulica ta in ta? Biti bi morala tu. Pa je ni!«

»Kdo vam je to povedal?«
 »Stražnik pri Volksgartnu.«

»Tako, to je gotovo bivši oficir, — ti nič ne vedo! (Wiss'n an Schmarh) In pove brez knjige, kje je ulica. In salutira. Brez rokavice. Jaz sem ulico našel. Brez ovinkov. In danes pripovedujem zgodbo — brez ovinkov.

Zvečer, po gledališču grem v kavarno Kranz. Hodim rad v to kavarno. Je tam mnogo luči. Mnogo ljudi. Vseh narodov. Vseh vrst. In sedem k mizi, pri kateri je sedel parček. Sem vsiljenec in zato me gleda ta po strani. Sivo. Izpod čela. Vzlic temu, da sem ob prihodu uljudno poklonil in prosil dovoljenja. Prej v tako živahnem pogovoru sedaj molčita, le on ji stiska pod mižo roko. Jaz to vidim. A sem diskreten. Potem pride natak. In naročim: »Je vous pris un cafe noir.« Natak ne razume, gleda na parček. Ona hitro »gospod želi črno kavo« in me pogleda hvaležno. Potem se nagne k njemu: »Saj ne zna nemški, je Francoz.« Tudi on me pogleda hvaležno. In vsi trije smo zadovoljni — pri eni

mizi. Složni. Jaz poslušam godbo in pa sladke besede...

Orkester igra. Pridno in dobro. Izbrana komada. Naenkrat začujem znane melodije: »Lepo našo domovino« in druge, tako nekak venček domačih. Vstanem in grem iskati vzrokov. In jih najdem. V kotu za stebri. Večja družba krog mize, na mizi šampanjec. Jugoslovani! Kupujejo Dunaj. Neka bude veselo! In je že močno veselo. In bo še bolj veselo... Parček je med tem odšel... s spominom na Francoza...

Tam ob Ringu so stale leta in leta visoke planke. In zakrivale navadnim očem pogled na novi cesarski dvor. Stale so še potem, ko je bil že dozdani. Sedaj jih ni več. In dvor stoji, siv, z visokimi okni... stoterimi okni... stoterimi okni in gleda... Kot sova... z očmi, polnimi sovraštva... Še danes... Okna gledajo... Skozi njih brušena stekla so gledale kronane glave... ni jih več... okna vedo povedati o sprevedih, o zlatih kočijah, o zlatih krstah in o tem, kar je moralo umreti...

Danes prodajajo Dunajčani kos svoje tradicije za 30 kron. Za trideset kron razkazujejo dvor. Za trideset kron vam pripoveduje sluga: in to je soba Pietra Dura z mozaiki, katerih najdražji je stal že v mirnem času tri milijone zlatih frankov; sedaj se nahajamo v Chambre des roses, z različ-

nimi zbirkami, med drugim najmanjšo budilko na svetu, ki je velika kot naprstnik, darilo dunajskih zlatarjev ob 60letnici vladanja starega gospoda; sedaj smo v sobi — spalnici Marije Terezije z uro, ki se ji obrača kazalec od desne proti levi — iz postelje pa se vidi pravi čas... In dva gospoda, ki sta poleg mene, si pričeneta hitro pripovedovati zgodbo: »Ali veste tisto, ko je — Laudon poslal gardiste k paradi in je die fesche Resi...« — ali veste tisto o zarezah v tapeto — ko jih je bilo deset, je dejala cesarica: »zmotila sem se — še enkrat od začetka!...« V eni sapi pripovedujeta — eden od njih hiti celo k tapetam, da se prepriča. Sluga pa presliši diskretno vse in govori naprej... in tu so vaze, ki jih je poslal kitajski cesar ob priliki... To postelja iz železa cesarice Elizabete... to pisalna miza maršala Radeckega... in sedaj je ogledovanje končano... Vse to za trideset kron, toliko bogastva, tajnosti, čenč za trideset kron... nemško avstrijskih...

Ko sem bil še študent, mi je pripovedovala neka gospa, da imajo na Dunaju v Schönbrunn zaprto morskno deklco. Dejal sem ji, da to ni mogoče, da bo to najbrže žival, in ji pokazal v naravoslovju Pokornega morskega leva in morskoga psa, češ, če ni morsk deklca eno iz teh dvoh... Pa je rekla, da ni... Pozneje čez leta sem prišel na Dunaj — in poiskal v Schön-

brunn morsk deklco — ampak bila je zakleta... Bila je morsk pes.

Če pridem na Dunaj, obiščem vedno Schönbrunn — imam rad ravna, prostrane aleje, rad kraje, kjer so se odigravale velike stvari... in ko sem tam, se spominim morsk deklce...

Zverinjaka ni več. Stojijo visoke kletke... prazno... ni več ljudi, ki bi šetali v dolgih vrstah mimo njih in si ogledovali eksotična bitja... Zverinjak je prazen... pust. Pravzaprav ni prazen... Za tako visoko ograjo stoji krava... priprosta, mršava krava... Oskrbnikova last. In še dvoje bitij je tam... troje... Sam, sključen sedi na veji — orol... Samo eno oko ima in je star, zelo star. Grem mimo in me pogleda... z enim očesom... Strdito, s sovraštvom. Bil je že skoraj mrak, a videl sem pogled, videl iskro v očesu.

Blizu njega v drugi kletki korači pingvin. Spominjam se, ko jih je bila cela kolonija. Sedaj je sam. Z vpognejo glavo, sklonjenim hrbtom. Korači, enakomerno, mirno in misli... misli... Kaj misli?

Trejte, kar še živi v Schönbrunn, so palme. Pod svojo stekleno streho stojijo visoko, razprte, vedno lepe...

Schönbrunn je danes grad duhov... Ob ranih urah se zbirajo, o Glorietti sence k tihemu razgovoru.

Da sem znameniti indijski filozof, pa bi spisal knjigo..., knjigo o slavi in modrosti o smrti...

vatje in Slovenci, ako bi ne bil rojen, ako bi ne bil deloval, trpel in zmagoval naš rajni kralj! Kako popolnoma drugačna bi bila naša zgodovina, kako čisto drugačna bi bila slika jugoslovenskih dežel in morda slika vse Evrope.

Tega se zavedajo v polni meri tudi zastopniki tujih držav, ki stopajo v tem trenutku za krsto kralja Petra. Zavedajo se, da spremljajo na poslednji poti eno izmed največjih, najizrednejših zgodovinskih osebnosti, ki je elementarno vplivala na usodo premnogih evropskih držav.

Mi pa se zavedamo, da smo izgubili najplemenitejšega kralja, pravega po volji in po srcu naroda, junaka in državnika, kakršnega ni

imela še nobena država. Faraoni so morali trpinčiti neštivilne množice, da so si zgradili spomenike svoje slave in velične. Kralj Peter prvi jugoslovenski kralj, je zgradil s svojim delom in duhom večer spomenik v srcih svobodnih Jugoslovenov, spomenik več in ne razrušljiv. Potomec srbskega junaka kmeta, vnuk kmetijskega rege Osvoboditelja Srbije, naš veliki pokojnik je ostal sam preprost narodni sin do svoje smrti. Zato ga spremlja na poslednji poti predvsem ljubezen in široki narodni plati. Iz naroda za narod je trpel in umrl, da živi v naših srcih in dušah na vekov veke.

Pokoj duši Velikega Osvoboditelja kralja Petra I!

Kralj Peter I.

Zakletvo na potu o pregonstvu.

Štirinajst let je bil star kraljevič Peter, ko je moral bežati iz svoje domovine. Njegova ponosna mati Persida je malega Petra, ki je bil šibek, a agilno dečko, srčno ljubila. Vse svoje upanje je stavila vanj.

Ko so pribežali na varno izven srbskih mej, se je bežeča kraljica ustavila; obrnila je svojega sina Pjeruško, kakor ga je v svoji ljubezni imenovala, proti srbski zemlji in mu rekla: »Poglej ta polja in te hribe! Za tebe ne sme biti nikdar druge zemlje nego ta! Ne smeš mirovati, dokler se ne povrneš kot kralj in dokler ne stopiš znova v to zemljo.« Pjeruška, ves ginjen, je odgovoril materi: »Nikdar ne bom mislil na nič drugega!« Ostal je mož-beseda in je vedno mislil na svojo ljubljeno Srbijo. Napram redkemu spremstvu je skrbna mati Persida z veseljem vzkliknila: »Niso se dotaknili mojega malega Pjeruške; lahko se bo mogel vrniti v domovino.«

Ko je prišel Peter v vojaško šolo v Parizu, so ga hoteli njegovi tovariši zavleči v mesto, v razkošno veselje. Resni vojaški gojenec Peter pa je odvrnil: »Pustite me! Jaz se moram kolikor mogoče hitro vojaško izvežbati, kajti to je prvi pogoj za moj povratek v domovino.«

„Zorka, moja kraljica“

Kralj Peter je bil poročen z lepo in duhovito prvorojenko črnogorskega kneza, Zorko. Oče Nikita jo je imel zelo rad in zval jo je »moja princeznica prestolonaslednica.« Knez Nikita pa je sanjal, da odda to svojo hčer kdove kako mogočnemu vladarju.

Prišel je princ brez prestola, brez domovine, brez premoženja, ne več mlad in ne lep in ta princ jo je vzljubil. Tudi Zorka je vzljubila nega, ker je videla v njem blago, dobro, plemenito dušo in ker je poznala njegovo gorečo domoljubje in junastvo, izkazano na nemško-francoskih bojnih poljanah in na hercegovinskih tleh ob najnapetjših okoliščinah.

Črnogorski knez je bil dolgo časa odločno proti poroki svoje hčere s Petrom, ali premagala ga je hčerina ljubezen.

Sušica je vzela Petru ljubljeno življenjsko družico, ki mu je dajala odpočitka v burnem begunskem življenju. Po dolgih letih vdovstva je bil končno poklican od Narodne skupščine v Beograd, na srbski prestol. Tisti dan je ves iz sebe hodil po ulicah in trgih, stopal v prodajalne, govoril z ljudmi, poln srčnega veselja, in nakupil velik šopek cvetja. Vrnil se je domov s šopkom, šel pred sliko svoje rajne ljubljene, položil pred njo cvetje in zapisal pod sliko: »Pjeruška kraljica Zorki.«

Peter in Nikola.

Kralj Peter se je l. 1883. oženil s črnogorsko knežino Zorko, hčerko Nikole, črnogorskega kneza, človeka, ki ga preje ni dovolj poznal. Tako se je knez Peter, živeč v Zorko na Cetinju, večkrat s knezom Nikolo resno spril. Življenje je bilo Petru in Zorki s tem čisto hudo zagrenjeno.

Razlika med Nikolo in njegovim zetom je bila pač ogromna: črnogorski Nikola je bil orientalski despot, včasih surov in podel, brezsrčen cinik in egoist; Peter je bil evropski človek, krotak in odkrit značaj. Nikola je mrzil Srbijo; vsake njene nesreče se je radoval in ji privoščil najslabše; Peter, dasi izgnanec, pa je Srbijo ljubil nad vse, in vsaka njena nesreča (n. pr. njen poraz pri Slivnici po krivdi lehkomišelnega srb. kralja Milana) je izzvala v njegovi duši globoko bol. Nikola je imel vedno obzire na svoje osebne in dinastične koristi; Peter pa je bil predvsem srbski rodoljub. Kdor je imel priliko, občevali z njim v dobi izgnanstva in pretendentstva, je lahko opazil, kako je ta veliki Srbini bil malo dinastičar. »Ne iščem prestola,« je dejal nekdanj na Cetinju; »a smatral bi za največjo srečo, ako bi se mi dovolilo živeti v Srbiji kot navadnemu državljanu.«

Ali kar je Petra visoko dvigalo nad Nikolo, ki je bil tudi junak, a ne le nad Nikolo, nego iznad vseh dosedanjih srbskih vladarjev in princv, je bilo njegovo svobodoljubje.

Medtem ko je vsak princ vsaj zelo konservativen, če že ne naravnost reakcionaren, je bil Peter Karadjordjevič po svojem političnem prepričanju eden izmed najsvobodoumnejših mož svoje dobe. Trdilo se je, da je mahoma »rdečkar«, in bavarski socialisti

Vollmar je govoril in pisal z navdušenjem »o srbskem princu, ki je republikanec«.

Da se tako različna značaja nista zlagala, da tak zet ni imel obstanke pri takem tastu, je torej umljivo. In Nikola ni bil nikoli Petrov resničen prijatelj, nego je ostal ljubosumen na vsak njegov uspeh. Med svetovno vojno pa je med njima nastal popoln razkol. Nikola je izdal Petra, je izročil avstro-ogrski armadi Lovčen brez odpora ter je iz strahu za svoj prestolček ter iz podle želje, postati po milosti Avstro-Ogrske in Nemčije po vojni kralj Srbije in Črne gore, položil oržje. Tako sta se ta dva ločila za večno. In bivši kralj Nikola je spletkaril proti kralju Petru do svoje smrti ter je umrl s sovraštvom proti Jugoslaviji v svojem srcu. Peter je tasta Nikolo pač le obžaloval in kvečjemu — zaničeval.

Tužni kralj.

Kralj Peter je bil dolga leta nesrečen človek. Komaj 14 let je bil star, ko je njegov oče izgubil krono in prestol. Postal je izgnanec, begunec. Ko je imel 29 let, mu je umrla mati, ko je dočrtil 41. leto, mu je umrl oče. A žena Zorka mu je umrla že po 7 letih zakona.

Celih 46 let je bil izobčenec v lastni domovini in šele 59 let star se je smel vrniti vanjo kot kralj. Življenje v tujini pa mu ni bilo le polno tuge in hrepenenja po očetjavi, nego tudi polno strahu pred morilci. Obrenoviči so se pač ga hali, zato so stregli po njegovi glavi, pošiljali za njim morilce, in Peter Karadjordjevič je moral biti vedno na oprežu. Povsod so ga zasledovali špijoni in vsak njegov korak so javljali Obrenoviči v Beograd. Vrh vsega so ga trle materialne neprilike, njega, unuka Velikega Karadjordjia. Živeti je moral skromno, skrajnje štedljivo.

A domotožje ga je včasih premagalo in tvegalo je svoje življenje, samo da vidi rojstno zemljo, da čuje govoriti svoj narod. Preblečen se je pojavil zdaj tu, zdaj tam, a čez nekaj dni zopet izginil. Saj bi bil sicer svojo smelost poplačal kakor ded Karadjordje z lastno glavo.

Pripoveduje se, da je prepotoval velik kos Srbije preblečen v cigana z gosli. Ko pa je došel v Užice, so ga ljudje spoznali in komaj se je še rešil z begom. Če bi bil ostal je še pol ure v hiši nekega svojega prijatelja, ki je bil že znan kot Karadjordjevičanec, bi bil padel v pesti obremeniščne policije.

39 let je bil star, ko se je oženil, a 47 let, ko je postal vdovec. Umrla mu je žena, ki jo je ljubil nepopisno in ji ostal zvest do groba. Pustila pa mu je več otrok, ki so komaj dobro hodili. Tako je moral biti poslej sirotam oče in mati. Njegove skrbi za otroke, ki so bile zelo velike in ki so kazale njegovo izredno očetovsko nežnost, to je eden izmed najinljivejših momentov v življenju tega trpinčenega moža.

A že 59 let je bil star, ko se je — soglasno izvoljen za kralja — moral v civilni obleki voziti preko sovražne Avstro-Ogrske. Jugoslovenski dijaki na dunajskem juž. kolodvoru so mu prinesli prvi viharne pozdrave domovine. Ko je došel v Zemun, se je šele preoblekel v uniformo srbskega generala.

In ko je stopil končno kot vladar na domovinska tla, je pohitel najprej in naravnost v Saborno cerkev, da se zahvali Bogu na njegovi končni milosti.

A niti v Beogradu ni imel miru. Divji strankarski boji so ga boleli in žalili. Po osmih letih na se je l. 1912 začela doba brezkončnih, liutih, obupnih, usodnih bojev. Najprej s Turki, takoj naslednje leto z Bolgari in zopet leto kasneje z Avstrijo. Od l. 1912. do 1918. so trajale vojne na življenje in smrt. Na nitki je visela opetovano usoda Srbije — kralj je izgubil vso državo — znova bežal in pretrpel najstrašnejše muke in skrbi — končno se je vrnil, 74 let star, kot zmagaalec, a telesno skoraj uničen.

Razumljivo je, da je bil pokojni kralj malobeseden in tužen mož. Preživel je veliko hudega, da je bil srečen, ko je mogel odločiti vladarske dolžnosti na močne rame sina Aleksandra. Zamišljen, nem in ponižen mož je ostal do smrti. Misli je pač na svoje roditelje, na svojo ženo, na toliko junakov, ki so mu bili tovariši in ki jih ni več.

Svobodoljubni kralj.

O svobodoljubju kralja Petra je ostal tiskan dokument: njegov predgovor k njegovemu prevodu angleške, Džona Sturta Milja knjige »O svobo-

di. V tem predgovoru citamo Petrove besede:

»Vse ono, s čimer se diči in ponša današnja omika, a zlasti vse ono, kar je utrdilo vero, oplenitilo običaje, razširilo ljubezen in pobratimstvo med ljudstvi, kar je unapredilo in dovršilo vedo, kar je dvignilo in ublažilo umetnosti, razvilo trgovino in svetovne obrti, z eno besedo: vse tisto, kar je dvignilo človekovo dostojanstvo okrepilo moč narodov — vse to je plod človekove Svobode, narodne Svobode.«

Če se pa še toliko čudimo današnji enu napredku človečanstva, vendar ne moremo, da ne pomislimo, da bi bil ta napredek še gorostasnejši, ako

Žalna seja narodne skupščine.

KRALJ PETER VELIKI — OSVODITELJ IN UJEDINITELJ. — POKOJNEMU KRALJU SE POSTAVI SPOMENIK.

V Beogradu, 20. avg.

Danes 20. t. m. ob 5. popoldne je bila žalna seja Narodne skupščine. Prisotni so vsi člani vlade in številni poslanci, vsi strogo v žalni obleki. Sejo je otvoril predsednik dr. Ivan Ribar.

Tajnik dr. Janjič je prečital akt kraljevske vlade o smrti kralja Petra, naslovljen na skupščino. Skupščina je čitanje tega akta poslušala stoječ in se odzvala z navdušenimi klici: »Slava kralju Petru!« Predsednik skupščine dr. Ribar je nato imel slovesni govor: »Gospodje poslanci! Zadel me je kot predsednika izredna in preodlična, a obenem tudi preteška dolžnost, da se s tega mesta poslovim v imenu narodne skupščine od prvega kralja države Srbov, Hrvatov in Slovencev. Njegovo idealno življenje, njegova redka čednost, vztrajnost in požrtvovalnost, njegova nesmrtna dela v službi naroda in domovine, njegova velika ljubezen do naroda in mučeniško življenje nima primere v historiji. Dokler bo živel naš narod, bodo pozne generacije častile spomin Petra Velikega, Osvoboditelja in Ujedinitelja.«

Kralj Peter je ena največjih pojav v zgodovini našega naroda. Njegov prihod na prestol kraljevine Srbije pomenja novo dobo v historiji našega naroda. Veliki vladar je stopil na prestol z jasno začetno smerjo v vprašanju realizacije idealov celokupnega našega naroda. Smatral je za svojo največjo dolžnost, da kot kralj kraljevine Srbije skupno s svojim narodom izvrši osvobodjenje enega dela našega naroda, ki je bil dosedaj pod robstvom neprijateljev in da svobodno z osvobodjenimi ujedini v veliko in močno narodno državo. Vse muke in zapreke, ki so stale na potu našemu osvobođenju in ujedinenju, je pretrpel skupno s svojim narodom junaško in mučeniško, vedno podreajoč svoje in svoje dinastijske interese interesom svojega naroda. Zato je doživel trenotek, da se je povrnil s svojo zmogljivo vojsko po predoru na solun. fronti nazaj v svojo domovino, v svoj Beograd, in da je slavljen kot prvi kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev, slavljen in odlikovan od celega ujedinjenega naroda.

Ves čas, odkar je stopil na prestol, pa do današnje ustave, je izpolnjen z vladavino pokojnega kralja, in ta perioda bo vedno ena najlepših in najsvetlejših v zgodovini našega naroda, ki bo vedela ceniti njegove zasluge in se z njimi ponášati.

Kralj Peter je vedno veroval v moč svojega naroda. Spoštoval je ta narod. Razumel je popolnoma njegovo potrebo, osobito pa one kmetijskega ljudstva.

Bil je od prvega dne svojega vladanja ustaven in parlamentaren vladar ter je ustvaril med seboj in narodom popolno harmonijo in solidarnost. Od leta 1903. se v Srbiji ne spominjajo nikake ustavne borbe in nikakega spora med narodom in kraljem. Bil je ves čas svojega vladanja kralj po volji naroda.

Leta 1903. je bil izvoljen za kralja po narodnih zastopnikih, a leta 1921. ravno pred njegovo smrtjo, ga je ustavotvorna skupščina v ustavi določila kot prvega kralja države Srbov, Hrvatov in Slovencev. Kakor je bil velik, ko je v svetovni vojni takrat, ko je svoje vojske odvezal prisega zvestobe v najhujšem trenutku obrambe domovine in jim zatrdil, da se jim ne bo ničesar zgodilo, ako zapustijo strelske rove in odidejo domov, tako je bil tudi veliki sedaj pri sprejetju ustave, ko je po junaških delih srbske vojske, s katero je skupno ustvaril to našo državo, pozval celokupni narod, da po svojih zastopnikih v ustavotvorni skupščini glasuje o obliki države in o vprašanju državnega edinstva, dastiravno je bilo že vse to rešeno po onih, ki so položili svojo zdravje in življenje za osvobodjenje in ujedinenje našega naroda.

Kralj Peter je dočrtil veliko delo, ki ga je začel njegov ded veliki Karadjordje. Sodobniki dedita so ga, priznavajoč njegove velike zasluge, imenovali Velikega Karadjordjia, mi pa, sodobniki pokojnega kralja, velikega boritelja in mučenika, v čegar osebnosti je sintetizirana borbenost in mučeništvo našega naroda, klanjajoč se danes pred njegovim odrom in zahva, ljubo se za vsa velika odlična dela za narod in državo, ga imenujmo, brezsmrtnega in večnega, z nazivom »Veliki«, ga imenujmo kralja Osvoboditelja in Ujedinitelja, da tako v naši zgodovini pred kritičnim potomstvom damo vidni znak naše posebne hvalečnosti napram slavnemu kralju naše kraljevine in našega naroda. Tuga za našega kralja Petra Velikega je splošna

bi vsi ljudje in vsi narodi, v vseh časih in v vseh prilikah uživali svobodo.«

Kje je bil še kak Srbini v času, ko je bilo to napisano in natiskano (1867), ki bi bil močnejši naprednejši od Miljevega kraljevskega prevajalca, ki bi bil svobodoumnejši od pisca omenjenega predgovora?

Kot dokaz Petrove ljubezni za svobodo in demokracijo nam služi lahko tudi njegovo požrtvovalno oduslavljenje, ki ga je kazal vedno za Francijo. To oduslavljenje ga je l. 1900. gnalo, da se je šel za domovino Mirabeauja in Napoleonovo borit z orožjem, da jo brani Pruske, ki je bila vedno najsilnejša zastopnica evropske reakcije.

in povsod, kjerkoli biva naš narod.

V tej veliki tugi nam je v uteho, da je stopil na prestol njegov junaški sin kralj Aleksander, ki bo, sledeč stopnjam svojega roditelja, kot ustaven in parlamentaren vladar skupno s svojim narodom učvrstil naše narodno in državno edinstvo in s svojim znanjem in dobro upravo povedel našo državo v vrsto kulturnih in naprednih držav, v kateri se bodo vsi naši državljani čutili mirne in zadovoljne, tekmujoč v ljubezni zanj in za svojega kralja. Večna slava in spomin Petru Velikemu in Osvoboditelju, mir in pokoj njegovemu pepelu! Naj živi Nj. Veličanstvo Aleksander!

Predsednika dr. Ribarja so poslušali vsi poslanci stoje in spremljali njegov govor na več krajih s Slavakli. Na koncu je vsa skupščina burno pozdravila govor in klicala: »Živio kralj Aleksander!«

GOVOR MINISTRskega PREDSEDNIKA PAŠICA.

Za njim je govoril ministrski predsednik g. Pašić:

»Gospodje poslanci! Nj. Vel. kralj Aleksander leži bolan v postelji. Njegova bolezen je taka, da se niti v postelji ne sme premakniti, kamoli da bi hodil ali potoval. Njegova bolezen je taka, da mora po nasvetu zdravnikov mirno ostati v postelji, dokler bolezen ne mine. Zatorej Nj. Vel. kralj sedaj ne bi mogel položiti prisega v onem roku, kakor to predvideva ustava. To je force majeure, neodoljiva sila, ki je preprečila, da ne mora izvršiti svoje dolžnosti. (Klici v skupščini: Tako je!) Čim pa ozdravi in se vrne v domovino, mu bo prva dolžnost, da položi pred skupščino prisego. Prosim vas, gospoda, da ta slučaj sprejmete kot tak, da je to samo neodoljiva sila, samo slučaj, ki se ni mogel predvideti in nikakor ni mogoče drugače postopati. (Klici v skupščini: Tako je!)

Prosim vas torej, da to sprejmete na znanje. Upajmo, da bo Nj. Vel. kralj Aleksander kmalu ozdravel in da bo to kmalu v našo srečo. (Mnogobrojni klici: Bog daj! in živio kralj Aleksander!)

Za njim je zopet govoril predsednik skupščine dr. Ribar. V svojem govoru izraža globoko bol in hvaležnost vsega naroda pokojnemu kralju, katerega brezsmrtna dela bodo ostala nam vsem, kjerkoli prebiva naš narod, nepozabna. Poznavajoč razpoloženje narodne skupščine, predlaga v znak trajnega spomina:

1. da se blagopokojnemu kralju da naziv: »Peter Veliki Osvoboditelj.« (Navdušeni klici: Slava mu!) 2. da se mu postavi dostojen spomenik v prestolnici s tem, da se pozove kraljeva vlada, naj čimprej stavi narodni skupščini predlog za postavitve spomenika.

Skupščina je navdušeno sprejela predlog. Ker je skupščina predlog sprejela, obavi predsednik, da se blagopokojni kralj Peter I. od sedaj imenuje Peter Veliki Osvoboditelj, in da mora kraljevska vlada čimprej predložiti narodni skupščini predlog radi postavitve spomenika. Obenem prosi narodno skupščino za pooblastilo, da v njenem imenu odposlje kralju Aleksandru nastopno brzojavko:

Današnja seja narodne skupščine, ki se je sestala ob smrti vzvišenega Vašega roditelja, blagopokojnega kralja Petra, je sprejela predlog, da se mu da naziv »Peter Veliki Osvoboditelj.« Vaše Veličanstvo izvoli dopustiti, da narodna skupščina skupno z Vašim Veličanstvom in kraljevskim domom deli globoko bol za blagopokojnega kralja. Narodna skupščina pošilja Bogu vroče molitve za čimprejšnje ozdravljenje Vašega Veličanstva in čim skorajšnji povratek Vašega Veličanstva v domovino.«

Ko je narodna skupščina soglasno in z burnimi klici sprejela ta predlog, javi predsednik, da se bo vršil pogreb pokojnega kralja dne 22. t. m. po programu, ki ga je določil posebni državni odbor. Predsednik prosi poslance, da pri tej priliki izvršijo svojo dolžnost. Predsednik zaključuje sejo in prosi poslance, naj gredo po seji skupno z njim v saborno cerkev, da se tam poklonijo senci Petra Velikega Osvoboditelja. V znak žalosti za blagopokojnim kraljem zaključuje predsednik sejo ob 18.

Pristopajte k „Jugoslovenski Matici“!

Ministrski svet.

Zalovanje v državi. — Odredbe glede javnih prireditve.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) Včeraj od 6. do 8. zvečer je imel ministrski svet sejo. Ministrski predsednik g. Nikola Pašić je poročal obširno o stanju bolezni kralja Aleksandra. Iz brzojavnih poročil je posneti, da je temperatura padla, splošno stanje pa je neizpremenjeno. Ministrski predsednik je dalje prečital od kralja Aleksandra odobreni tekst proglasa narodu.

Ministrski svet je dalje odobril predlog državnega odbora, da se uvede v državi šestmesečno zalovanje. Do 25. avgusta so prepovedane vse javne prireditve v vsej državi.

Ministrski svet je dalje razpravljao o baranjskem vprašanju. Poročila iz Baranje in Pečuha javljajo, da se izpraznitve vrši popolnoma v redu in miru.

GENERAL FRANCHET D'ESPERAY Z ZRAKOPLOVOM V BEOGRAD.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) General Franchet d'Esperay je iz Pariza došel v Beograd v zrakoplovu. General se udeležil pogreba pokojnega kralja Petra.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) Ob 6. zvečer v nedeljo je došlo v Beograd grško odposlanstvo. Za tem druge misije.

PRIHOD TUJIH ODPOSILANSTEV.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.)

Tekom včerajšnjega dneva so prihajala v Beograd odposlanstva tujih držav. Ob pol petih popoldne je došlo 60 članov broječe odposlanstvo Čehoslovaške republike. Odposlanstvo vodi državni kancelar dr. Karel Samal. Na kolodvoru je sprejel čehoslovaško odposlanstvo predsednik narodne skupščine dr. I. Ribar in številni poslanci. Pozdravila je odposlanstvo tudi častna stotinja. Beograjsko prebivalstvo je priredilo Čehom iskrene ovacije. Med velikanskim špalirjem je odposlanstvo odšlo v saborno cerkev, kjer je položilo velik lep venec in se poklonilo slavnemu kralju.

—d Beograd, 20. avgusta. Dosedaj so dole povodom smrti kralja Petra sožalne izjave vseh evropskih vladarjev, med katerimi radi svoje vsebine zlasti vzbujata pozornost brzojavki angleškega kralja in predsednika severoameriških Zedinjenih držav.

PETROVI BOSANSKI ČETNIKI

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) V Beograd je iz Bosne došlo 44 bosanskih četnikov-četašev, ki se se borili pod Petrovim poveljstvom proti Turkom za svobodo Bosne in Hercegovine.

VELIKANSKA UDELEŽBA PRI POGREBNIH SVEČANOSTIH.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) Udeležba naroda pri današnjih pogrebnih svečanstvih je velikanska, naravnost imponantna. Samo razne deputacije iz vseh krajev države in zastopstva raznih kulturnih, gospodarskih in političnih organizacij tvorijo nad 10.000 oseb.

SVEČANA ZAPRISEGA ČLANOV KRALJEVE RODBINE.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) Včeraj ob 10. dopoldne sta svečano prisegla kralju in ustavi kneza Pavle in Arzen.

Narodno ženstvo žaluje.

»Kolo jugoslovenskih sester« in »Splošno slovensko žensko društvo« sta imeli v soboto žalno sejo. Pred podobo kralja Petra, ovito v črno in ozaljšano z bršljanom, je predsednica obeh društev ga. Franja dr. Tavčarjeva izrazila v imenu slovenskega ženstva globoko žalost, da je preminul naš prvi kralj Osvoboditelj, naš rešitelj iz stoletnega suženstva. Predlagala je, naj pošljeta društvi sožalno brzojavko Nj. Vis. princesi Jeleni, kar se je takoj po sejah zgodilo. Članice obeh društev so predlagale na to, naj bi se slovensko ženstvo širom Slovenije v znak hvaležnosti in ljubezni do visokega pokojnika nosile po možnosti 14 dni črno, oziroma temno obleko ali vsaj flor na rokavu. Obe društvi sta odposlali k pogrebnim svečanstvom svoje zastopnice, katerim so se pridružile odbornice Kola s Stajerskega.

ITALIJANSKI PRESTOLONASLEDNIK V BENETKAH.

— Benetke, 20. avgusta. Danes je prispel sem italijanski prestolonaslednik in sicer prvič oficijelnim potom. Sprejet je bil z izrednim navdušenjem. Kjerkoli se prikaže, ga prebivalstvo entuzijastično pozdravlja.

POGAJANJA RADI RIBOLOVA.

— Pula, 21. avgusta. Člani komisije za ureditev ribolova na Jadranu so se vrnili včeraj na brionske otoke z večdnevnega potovanja po morju ob dalmatinski obali. Komisija ima zopet nekaj dni dela.

Bolezen kralja Aleksandra.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) Vest pariškega »Intransiganta« o operaciji kralja Aleksandra o o operaciji kralja Aleksandra o odločno dementira. »Pravda« poudarja, da je bolezen neizpremenjena in da doslej ni bila izvršena nikakoli operacija.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) Takoj po končanih pogrebnih svečanostih odpotuje v Pariz kneginja Jelena ter kneza Arzen in Pavle.

Žalna seja mariborskega občinskega sveta

Povodom smrti Nj. Vel. kralja Petra se je 20. t. m. ob 18. vršila v mariborski mestni dvorani žalna seja mestnega občinskega sveta. Podžupan Roglič je pojasnil povod sestanka ter v toplih besedah proslavil veličino junškega kralja Osvoboditelja, ki je potem, ko je vse svoje življenje delal za visoki ideal, da se prinese zatiranemu narodu svoboda izpod tujeja jarma, izdihnil svojo blago dušo. Koncem svojega govora, ki so ga navzoči poslušali stoji, je zaklical spominu blagopokojnega trikratni »Slava!«. Navzoči odborniki so se njegovemu klicu odzvali. V nadaljnjem govoru je izrazil podžupan željo, naj bi vzvišenega naslednika na prestolu spremljala sreča.

Topola in Slovenci.

Pokret, ki je izšel iz vrst slovenske omladine in hoče v vseh krajih države pripraviti potujočim dijakom, profesorjem in učiteljem gostoljubno ognjišče, razširil se je in ogrel za to stvar celokupno jugoslovansko mlado inteligenco. Vodstvo Ferijalnega Saveza se je že zdavnaj zainteresiralo za Topolo, srce Sumadije, zibelko naše alobode, kajti vsak naš potnik treba, da obišče in se pokloni manom naših osvoboditeljev v zadušni velikega kralja Petra in na grobovih junakov na Ceru in drugod. Topolske cerkev je odstopila Ferijalnemu Savezu za dom FS v Topoli — Karadjordjev konak, prvo vladno palačo Osvoboditelja Srbije, junškega Karadjordja. Ta konak so Nemci napol razdejali. Popravke zgradbe so proračunjene na 100.000 K.

Dneve vesti.

V Ljubljani, 22. avgusta 1921.

— Prvi prispevek za spomenik kralja Osvoboditelja. Upravni svet delniške družbe »Združene papirnice Vevče, Goričane in Medvodce« je imel v soboto svojo plenarno sejo. Predsednik upravnega sveta g. dr. Karel Triller je imel začetkom seje lep patriotski govor, v katerem je v jedrnatih besedah naslikal in orisal neveljive zasluge, ki si jih je pridobil blagopokojni kralj Peter za osvobodjenje in ujedinjenje trojimskega našega naroda, ter končno predlagal, naj se votira znesek 50 tisoč kron kot skromen prispevek za spomenik kralju Osvoboditelju. Njegov predlog je bil z odobravanjem soglasno sprejet. Obenem je upravni svet dovolil tudi delavstvu enkratno draginjsko doklado v iznosu 100 tisoč kron. Rodoljubni zgled združenih papirnic naj posnemajo vsi naši denarni zavodi. Naj bo slovenski del našega naroda med prvimi, ki bodo prispevali za spomenik velikemu pokojniku, našemu prvemu narodnemu kralju.

— Mestna občina Ljubljanska je položila na krsto Njegovega Veličanstva kralja krasen šopek v zelenih barvah (mestne barve). Na trakovi je napis: »Slovensko glavno mesto — Ljubljana — Svojemu kralju Osvoboditelju v neveljivi ljubavi. Med cvetjem so tudi planinke.

— Služba božja za pokoj duše Nj. Veličanstva kralja Petra na Bledu. V torek, dne 23. avgusta ob 11. dopoldne ima ruska kolonija na Bledu svečan parastos za pokoj duše Nj. Veličanstva kralja Petra; potem molitve za zdravje kralja Aleksandra. Bogoslužje se vrši v Zdravstvenem domu; čin obavi protijerij Dimitrije Sv. Janković, vojni duhovnik Dravske divizijske oblasti. Pri bogoslužju poje zbor ruskih umetnikov. Odbor prosi, da bi temu bogoslužju prisostvovalo čim večje število in molilo za pokoj duše Nj. Veličanstva kralja Petra in za zdravje kralja Aleksandra. Predsednik ruskega odbora na Bledu: Petrikov.

— Sedemdesetletnica dr. Matka Laginje. Včerajšnja »Edinost« piše: Dr. Matko Laginja slavi sedemdesetletnico svojega rojstva. Koliko žalostnih in veselih spominov vzbujajo mu ime pri vseh, ki so z njim sodelovali, ali vsaj sodoživljali titanske borbe našega naroda-mučnika v Istri. Dr. Laginja je skozi dolgo vrsto let prvačil v teh borbah. Njegove zasluge za narodni preporod Istre so neutajljive in neizmerne. Da ga ni svetovni vihar odvel iz Istre, da ni zapustil tistič svojega mnogoletnega dela, bi bila danes njegova sedemdesetletnica pravi, občan narodni praznik. Danes temu pa ni tako. To treba priznati, ker se ne da potajiti. Poti, ki jih ubira politika dr. Laginje, odkar je zapustil Istro, niso v skladu z mišljenjem in čustvovanjem preminulih njegovih prejšnjih istrskih sodelavcev. Mnogi ga naravnost obsojajo, in odkrito bodi povedano, da

V Pariz k svojemu bratu pride tudi princ Gjorgje.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) »Pravda« omenja, da ni izključeno da se v nekaj dneh izvrši operacija kralja Aleksandra.

— d Beograd, 21. avgusta. Poročilo o zdravstvenem stanju Nj. Vel. kralja od 20. t. m.: Zdravstveno stanje je neizpremenjeno. Jutranja temperatura 38,1, večerna 36,6. Žila 102.

da bi dovedel jugoslovanski narod k onim ciljem, katerim je postavil njegov vzvišeni oče prve temelje. Sklenil je svoj govor z vzklikom: »Zvelo Njegovo Veličanstvo kralja Aleksandra!« Vzkliku so se pridružili tudi ostali odborniki. Končno je prečital podžupan sohalno brzojavko, ki se namerava potom pokrajinskega namestništva predložiti na najvišje mesto. Predlog podžupana je bil sprejet. Nato se je naznanilo, da v zmislu sklepa sprejete na sesenju ključnih odbornikov, odpotoval župan Grčar z odbornikom Selenškom (JSDS), Filičcem (St.S) in prof. Voglarjem (JDS) k pogrebnim svečanostim v Beograd.

F. S. se je obvezal, da ga popravi in v dobrem stanju vzdržuje. V imenu slovenske šolske omladine, profesorjev in učiteljev se obračamo s tem pozivom na slovensko javnost, da ona zbere gornjo svoto, da Slovenci rešimo zgodovini historičen spomenik junške Sumadije in ga posvetimo svrhi Ferijalnega Saveza.

Naj se na vseh žalnih zborovanjih po kralju Petru zbira prispevke v gornji namen; ne ostajamo samo pri besedah!

Prispevke sprejema uredništvo tega lista.

Ljubljana, 22. avgusta 1921.

Dr. Janže Novak,
glavni poverjenik Fer. Saveza.

nima naša kraljevina nobene oblasti in pravice do vojaškega vpoklica. Zunko je znan kot sovražnik Jugoslaviji in prijatelj N. Avstrije. Kljub temu, da se je izkazal uspeh njegovih hujškarij, je bil obsojen samo na 14 dni strogega zapor.

— Habsburžan v Ljubljani. Sin barona nadvojvode Leopolda Salvatorja Rainer, o katerem so začasni listi pisali, da je bil aretiran, je včeraj z avtomobilom došel v Ljubljano v družbi svojega brata barona Nikolića, bivšega hrvatskega podbana. Leopold Salvator je svoje dni živel več let v Zagrebu. Njegov sin Rainer se je pred leti poročil z Nikolićevo hčerko. Vsa družba, turistično opravljena, je bila sinoči v »Unionu« v sobi »V rožicah«. Od kod je prišel Habsburžan v Ljubljano, kaj dela tu. Ali mu je dala vlada dovoljenje, da se sme svobodno kretati po Jugoslaviji?

— Aretirani Karlov kurir. Iz Rakeka nam javljajo, da je bil tam kaj povodom carinske revizije aretiran Karlov kurir, znani grof Lerchenfeld, ki je bil svojčas velik ljubljeneč dunajskih aristokrat, katere so ga slavile kot »junaka«. Bil je od Karla večkrat odklikovan z visokimi redovi. Po polomu je vstopil v Karlovo službo in je postal njegov kurir. Na gradu Hasbergu pri Planini se je zadnje dneve shajala čudovito sumljiva družba. Windischgrätz so prirejali pojedine, koncerte in druge slovesnosti na čast tujim gospodom. Pred tedni je bila slavnost na kateri je koncentriral neki znani ljubljanski glasbenik. O tem koncertu bomo še poročali. Pri Windischgrätzih se je mudil tudi grofjenji Lechenfeld. V soboto je Lerchenfeld prispel iz Italije na Rakek. Službujoči organi, cariniki in obmejni komisariji so pregledovali njegove dokumente. Grof se je napram našim organom vedel skrajno nedostojno in surovo. Cariniku je dejal: »Kaj Vas to brigala«, ko ga je zaprosil za nekatera pojasnila, ter odklonil vsak odgovor. Pri nadaljnji telesni preiskavi so pri grofu našli zanimiva pisma, med drugimi pismo Windischgrätz, v katerem veli ta, da je povzročil »nežen windischen Hund«. Grof Lerchenfeld je bil aretiran in izročen okrajnemu sodišču v Cerknici. Sodnik Lavrenčič, znani Šusteršičjanec pa je skušal pri carinskem uradu intervjuati, češ da je stvar tako malenkostna, da ni vredno sodno postopati.

— Krapinske toplice. Glavna sezona se zaključuje koncem avgusta. Od 1. septembra dalje 25 do 50 odstotkov popusta v cenah stanovanj, kopeli in pristojbin. Stalna zveza z avtobusom do postaje Zabek.

— Smrt rojaka v tujini. Dne 18. tm. je umrl v nekem zdravilišču v Švici naš rojak g. dr. Milan Hribarnik. Iskal v tujini zdravja, a našel je smrt. Bodi mu lahka zemlja tuja! Ostalim naše sožalje!

— Smrtna kosa. V Sentjurju ob juž. žel. je umrl g. Jože Pevec, rev. juž. žel. v Ljubljani vpk. strojevodja juž. žel. g. Alfonz Klemenec, na Rakelu posestnica in gostilničarka gospa Ivana Mlakar roj. Satran, na Dunaju pa rodbini dr. Fr. Vidica hčerka Zdenka. Bodi jim blag spomin!

— Wiener Journal prepovedan. Ministrstvo za notranje stvari je s sklepom od 20. avgusta prepovedalo razpečevanje lista »Neues Wiener Journal«, ki izhaja na Dunaju, ker objavlja žaljive vesti in beležke, kajzive po čl. 11 tiskovnega zakona.

— Deček z dežele od 14 let dobi mesto za lahka domača dela s polno oskrbo ali proti plačilu. Naslov pove upravnistvo ista.

— Petletni spokornik. Z ozirom na dopis, ki smo ga prinesli v svoji 182. številki z dne 17. t. m. pod tem naslovom, nas obvešča ravnateljstvo bolnišnice, da se je

potem preiskave ugotovilo sledeče: K malemu bolniku, ki je bil sprejet na infekcijski oddelku bolnišnice dne 4. t. m. po prestani davici že ves oslabljen in prepadel, mati splot in imela pristopa, ker se obiski na tem oddelku iz lahke umljivih razlogov zabranjeni. Mati je govorila z otrokom enkrat skozi okno in enkrat ali dvakrat pri vratih, kamor ji ga je prinesla sestra usmiljenka. Sestra ni omenila nič besedice o kaki »spokornitvi« in je samo rekla, da je otrok slab. Na materino vprašanje, če bo umrl, je odgovorila, da se tega še ne more vedeti. Tudi ni res, da sta zdravnik in sestra pri postelji govorila da bo otrok umrl. Zdravnik je samo enkrat pripomnil, da je bolnik zelo slab. Mati je otroku pri vratih ponujala grozdja in svojo sliko Grozdja ni vzel, sliko je pa vzel, ne da bi bil prosil zanj. Za sliko se pozneje ni menil, čeprav mu jo je sestra večkrat ponujala, in tudi ni umrl s sliko v rokah. Ves dopis nosi že na prvi pogled pečat izmišljene sentimentalno »romantične zgodbe« in je njegova verodostojnost že s tem dovolj označena.

Kralja Petra zadnja pot.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) Svečani pogreb našega kralja-Osvoboditelja je bila veličastna pot k zadnjemu počitku. Beograd doslej še nikdar ni videl tako veličanske množice naroda. Po ulicah, koder se je pomikal spreved, je tvorila spalir silna masa ljudstva. Iz vseh krajev države, iz Srbije, Makedonije, Bosne, Hercegovine, Dalmacije, Hrvatske, Slavonije, Vojvodine, Slovenije in drugod so na pločnikih stale nepregledne mase ljudstva. Spreved je bil izvršen točno po programu.

Po svečanem opelu v saborni cerkvi, katero opravilo je izvršil patriarh Dimitrije, se je začel spreved okoli 9. pomikati po glavnih ulicah mesta. Od saborne cerkve po kneza Mihajla ulici, kralja Milana, po Terazijah, dalje po kneza Miloša Velikega in ulici Nemanje na kolodvor.

Spreved.

Spreved kralja Petra I. Velikega Osvoboditelja je napravil na vse globok vtisk. Bili so trenotki, da jih nikdo ne more s peresom opisati. Na čelu spreveda, kateremu so vsi pot tvorili spalir beogradska posadka, kraljeva garda, gojenci vojaške akademije in mladina vseh beogradskih šol, so gardisti nosili tri križe. Zitno klasje so nosili gojenci akademije. Na belih konjih so za njimi jahali kraljevi fanfaristi. Za njimi godba, ki je svirala posmrtnice. Za temi je na belem konju jahal poveljnik pogreba vojvoda Stepo Stepanović s svojim generalnim štabom.

Sledile so deputacije vojaštva vseh polkov z zastavami, ki so bile ovite v črni flor. Pretresljiva je bila slika, ko je med njimi korakalo odposlanstvo 48. jugoslovanskega pešpolka Češkoslovaške republike z zastavo in jugoslovanskimi napisi.

Splošno pozornost so vzbujali tudi številni invalidi z načelstvom »Udruženja jugoslovanskih invalidov.« Vzklikali so ves čas: »Slava kralju Petru!« Množica jih je iskreno pozdravljala.

BOSANSKI USTAŠI.

Tudi junaki, kraljevi borci v bosanskih borbah, 44 po številu so med narodom vzbujali najiskrenejše spoštovanje. Ljudstvo jim je povsod izkazovalo globoke simpatije in ovacije. Bosanski junaki med katerimi so morali nekateri pretrpeti za Avstrijo dolgoletno ječo in kruta prežanjanja, so ponosno in krepko korakali. Bili so vsi v lepah pisanih bosanskih narodnih nošah okoli pasu orožje, smibol, da so oni vojevali za ponosno svobodo Bosne. Bili so v resnici ti naši sivolasi borci vsega spoštovanja vredni.

Kraljev konj.

Dva generalštabna oficirja sta peljala v žalno opremljenega, lepega kraljevega konja.

Venci.

Na sedmih avtomobilih so bili naloženi množični venci. Krasne vence je poklonil jugoslovanski Sokolski Savez svojem prvemu Sokolu. Venci so bili v avtomobilih tako razvrščeni in položeni, da so tvorili ali križ, ali krono in na enem so venci tvorili začetnico P. Avtomobili so bili vsi v državnih zastavah. Na prvem avtomobilu je nosil en oficir mal, prekrasen zlat vенеček katerega je podarila sarajevska občina svojemu boritelju in osvoboditelju. Lep je bil tudi vенеček občine Skoplje. Bil je iz čistega srebra.

Za venci je korakalo deset pevskih društev. Za njimi številna duhovščina. Nad 150 duhovnikov vseh ver je opravljalo potoma pogrebne molitve. Na čelu svečnikov je šel patriarh Dimitrije. Med svečeništvom so bile zastopane vse vere. Pravoslavni, katoliki, protestanti, muslimani in židje.

Kraljeve insignije.

Dva generala sta nosila kraljeve insignije, žezlo in krono. Vojnik gardist pa kraljevo sabljo.

Veličasten prizor krste na lafeti.

Veličasten pa je bil dalje prizor na lafeto s krsto. Kraljevi gardisti so vlekli na vrvcih, izdelanih v barvah državne trobojnice, lafeto, na katero je bila položena lepa hrastova krsta.

— d Beograd, 21. avgusta. Lafeta, na kateri bodo prepeljali iz cerkve do kolodvora truplo velikega kralja, je s solunske fronte. Bila je v vseh

lojih, med drugim na postojankah pri Rosni, Banjici, na Gorničevu, na Lovčkov Kosi, na Čukah, na Koti 378, pred ofenzivo samo pa se je nahajala na postojanki Sipke pri selu Budimiru v prvi armiji. Pri prodiranju naših čet je lafeta došla do Subotice. Za vojne je bilo raz in oddanih 16.000 topovskih streliv in poleg nje je padlo 6 topničarjev. Med pogrebnim sprevedom bo lafeto vleklo spredaj na vrveh, prevlečeno z državno trobojnico, 60 vojakov pehotne garde, zadaj na bo pri državalo lafeto 40 vojakov konjeniške garde. Na ta način se vrši pogreb tudi grških in angleških kraljev. Po pogrebu bodo lafeto izročili narodnemu muzeju.

Kraljeva rodbina.

Takoj za lafeto je stopala kraljeva rodbina. Pogreba so se udeležili knez Arzen, knez Pavle, princ Gjorgje in kneginja Jelena. Kneginja Jelena je množico povsod iskreno in navdušeno nazdravljala. Kneginja je množično odzdravljala z veliko iskrenostjo.

Za kraljevo rodbino so korakali člani odposlanstev tujih držav. Za njimi člani kraljeve vlade z ministrskimi predsednikom g. Nikolom Pašičem na čelu. Za vlado so šli narodni poslanci s predsednikom skupštine g. Ivanom Ribarjem, dalje ostale korporacije in zastopniki raznih mest, občin, zastopniki organizacij. Bil je v resnici veličasten spreved. Aranzma je nad vse dobro uspel.

Na kolodvoru.

Ob 9. uri 30 minut je spreved došel na kolodvor. Krsto so odnesli v poseben dvorni vlak vojni komandanti z vojskodom Stepanovićem na čelu. Vlak je bil ves v zelenju in državnih zastavah. Pevska družba so kralju zapela veličastne pogrebne pesmi. V voz so položili žezlo, kraljevo krono in njegovo sabljo. Štirje gardijski oficirji so vstopili v voz kot častna straža.

Zadnji pozdrav Bosancev.

Naravnost ganljiv je bil prizor, ko so se brez vsakih formalnosti in običajnih dvornih ceremonij poslavljali od svojega kralja Osvoboditelja bosanski ustaši. Pristopali so sivolasi stari k vozu in podajali tilo, ponosno in samozvestno zadnji pozdrav. Vsakemu je oko zaresilo v trenotku, ko je stopil h krsti sivolasi 70-letni starec Bosanec, pokleknil pred krsto in začel plakati. Poljubil je kraljevo sabljo in krono.

Ob 10. uri 5 minut dopoldne je vlak odpeljal kralja med ermenjem topov proti Mladenovcu. Na vseh postajah je zbrana nepregledna množica naroda, ki pozdravlja kralja na njegovi zadnji poti. V smeri proti Mladenovcu plove visoko v zraku naš aeroplan z državno zastavo.

Z aeroplanov evetje in zelenje.

Cim položijo kraljevo truplo v grobnico na Oplencu pri Topoli, odplove iz Beograda vsa zračna eskadrila. Z aeroplanov bo padalo na grob raznovrstno evetje in zelenje.

ČASTNE STRAZE.

— d Beograd, 21. avgusta. Danes popoldne so čuvali kraljevi oder od 14. do 15. invalidi in od 15. do 16. ustaši iz leta 1875. od 16. do 17. četniki, od 17. do 19. pa mornarji. Poleg tega so bili za častne straze tudi gojenci vojna akademije in rezervni častniki.

ZNATNA PODPORA KMETOM KI POTUJEJO V SRBIJO.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) Po intervenciji poljedelskega ministra I. Puclja je odobrena znatna denarna podpora za uboge slovenske kmete, ki potujejo v Srbijo v naučne svrhe.

VELIKA ZMAGA MIRIDITOV.

— Beograd, 22. avgusta. (Izv.) Poročila iz Albanije javljajo, da so Miriditi v zadnjih dneh izvojevali veliko zmago nad četami transke vlade. Miriditi so zajeli nad 1000 ujetnikov.

— Zgubil se je mlad voličji pes sive barve po imenu Dokl. Št. znanke 1244. Kdor ga najde, naj ga odda proti nagradi I. Kalniču. Sv. Petra cesta 27.

Kultura.

— Razglednice, plačilni listi in nabiralniki. Družba sv. Cirila in Metoda ima zopet v zalogi dve vrsti razglednic z narodnim motivom. Vse zainteresirane opozarjamo, da se narčne razglednice v družbeni pisarni. Ravnotako ima družba v zalogi veliko število narodnih kolekov in računskih listkov. Slednji so se začeli lepo širiti po Goranjskem, zlasti na Jesenicah in Bledu. Zasluga za razširjenje in vporabo računskih listkov zlasti po Goranjski je g. Josipa Mikša, plačilne-

ga natakara v restavraciji jeseniškega kolodvora. Vrli dečko je nesebičen prijatelj CM. družbe in vpeljava računske listke brezplačno. Ljubljanski javni lokali imajo le redko kje CM. listke, pač pa trosijo čifutsko firmo svojo reklamo potom računskih listov. Pojdite v Trst ali Gradec! Povsod je toliko narodne zavesti, da se rabijo v ni državi. Radi izpostavitve nabiral-

vseh javnih lokalih računski listki »Lega Nazionale«, oziroma »Schulvereine« ali »Südmarke«. Trdo kožo imajo ljubljanski gostilničarji in kavarnarji. Treba bo topovskih izstrelkov, da pride glas za narodno prosveto do živga. — Kaj pa nabiralniki? Sedaj jih policija več ne išče, pač pa »Družbac«. Izpostavite jih že vendar enkrat, saj smo že tretje leto v svobod-

nikov se ni treba nikomur več bati pregrehe veleizdaje!! — Popotnik št. 7-9. Vsebine: 1. B. Trstenjak - Holjac: Davorin Trstenjak. 2. Dr. Franc Derganc: Dr. Franc Veber: Uvod v filozofijo. 3. Dr. Simon Dolar: Kako dvignemo ljudsko izobrazbo in vzgojo. 4. Regina Gobec: Psihologija čustva in psihofizični procesi. 5. Zgeč Franjo: Pijančevanje, dru-

žba in vzgoja. — Mirko V. Sadar: Kako zbudimo umetniški čut v otroku. E. Kukovčeva: Spominsko učvrščenje učne snovi. — Slovstvo. Dr. Fr. Veber: Dr. S. Dolar. (Pedagoški letopis S. S. M. XIII.) (—) — Fr. Fink: Posebno ukoslovje slov. učnega jezika v osnovni šoli. (Pav. Flerč.) — Dr. Pivko-Schaup: Telovadba. (—k). — A. Melik: Jugoslavija I. (—). — M. M. Sto-

janović: Zemljepisna čitanka I. (—). — Tri mladinske knjige: Kalamendarja, Pastirski, Pravljice. (Flerč.) — A. Robida: Slovenska stenografska čitanka. Časopisni vpogled. To in ono.

Glavni urednik: Rasto Pustoslavšek. Odgovorni urednik: Ivan Podržal.

Kreditni zavod za trgovino in industrijo,

LJUBLJANA, Prešernova ulica štev. 50, v lastnem poslopiju.
Brzjavni naslov: Kredit Ljubljana. Telefon štev. 40 in 457.

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna naročila, pred-
ujmi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso menic in
kuponov, nakazila v tu- in inozemstvo, safe-deposits itd.

Bombaževa predilnica in tkalnica Tržič išče za takojšnji nastop

prvovrstno pisarniško moč

za kalkulacijo in prodajo. Vpoštev pridejo samo v tej stroki dobro
verzirani in sposobni prosilci. Razventega

perfektno stenotipistinja

(nikaka začetnica) katera naj bode tudi komercialno dobro izo-
bražena. Pogoj za obe službi je popolno obvladovanje slovenskega
in nemškega jezika, po možnosti tudi srbohrvaščine. Prosilci naj
vpošljejo svoj cur. vitae, spričevala, zahtevke plače, ter po možno-
sti tudi sliko direktno na gornjo tvrdko.
Jugoslovenci imajo prednost.

Mesečno sobo

prazno ali mebljavno ali kompletno
stanovanje išče boljši zakonski par
brez otrok za takoj. Visokost najemni-
ne postranske stvar. Ponudbe na uprav.
Slov. Naroda pod „Ljubljana/57-6“.

Mesarski vajenec

išče mesta pri kakem večjem pod-
jetju v svrhu izpopolnitve. Po-
nudbe na upravo lista pod šifro
„Mesar 5735“ 5735

Samostojen knjigovodja

za eno in dvostavno knjigovodstvo išče
za popoldanske ure primernega mesta.
Cenji ponudbe pod „Knjigovodja/5657“
na uprav. Slov. Naroda. 5657

Tri hiše

z gospodarskimi poslopiji tik državne
ceste v prometnem trgu pripravne za
vsako obrt z poljubno množino zem-
ljišča so po primerni ceni na prodaj
pri A. Laurič, Planina pri Ra-
keku. 5761

Stiskalnica

(preša) manjša stiskalnica nova, za
maline ali grozdje, pripravna za sla-
stičarje se prodaja. Kolezijska ulica 6,
Ljubljana. 5762

Ženitna ponudba.

Kmečko dekle najmlajših let z nekoliko
izobrazbo in izdatno doto v gotovini
oz. premičninah, želi v svrhu ženitve
primerne znanja. Ponudbe „Starost
ni pogoj 5763“ na upravnistvo Slov.
Naroda. 5763

Spalnica in obednica

v kmetiskem slogu se prodaja. Vpraša
se Kufleva ulica 7, I. nadst. 5765

Posestvo na deželi,

vili slična hiša in več gospodarskih po-
slopij, neizrabljene vodne moči, nad
10 orolov obdelane zemlje, nad 100
sadnih dreves, se za 375.000 dinarjev
prodaja. Margareta Klum. Rače pri Zida-
nem mostu. 5777

Išče se stanovanje

obstoječe iz 1, 2 ali 3 sob s kuhinjo v
mestu ali bližnji okolici in še posebej
eno sobo. Ponudbe pod „Stanovanje
5770“ na upravo Slov. Naroda. 5770

Prodaj hišo

na Spod. Štajerskem, v trgu kjer je
sodnija, v bližini premogokopov. Hiša
ima 5 sob, 2 krasne kleti, pralnico, vse
prilike, vrt, njiva zunaj trga. Naslov
pove upravnistvo Slov. Naroda. 5769

Učenec za trgovino

z mešanim blagom se išče. Nastop
tako. Hinko Kumer, Sv. Križ pri Litiji.

Licitacija kož.

Intendantsko sialagiste Dravske divi-
zijske oblasti v Ljubljani prodaja po-
tom javno licitacijo 14 konjskih
in 16 govejih suhih kož.
Licitacija se vrši v soboto dne
27. avgusta ob 11. uri v intenden-
skem sialagistu (Kendeljeve). 5772

Proda se lepa salonska oprava. Cena 15.000 K.

Naslov pove upravnistvo Slov. Naroda.

Prodaj nujno

vsled odpotovanja otroško posteljico
Povprašati ob 11. — 12. pri Lopac
Strossmayerjeva ulica 5. 5766

Išče se

zobotehnik - asistent
operativnega in tehničnega dela zmožen
Reference poslati na Šandor Belljan,
Djakovo, Slavonija. 5775

Zahvala.

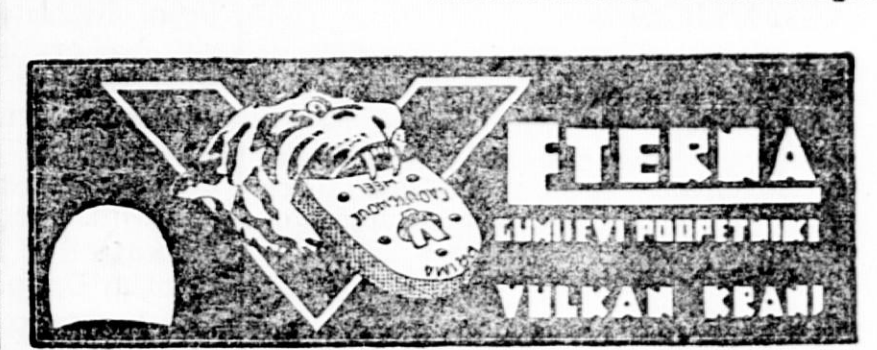
Podpisana usoja si izreči tem po-
tom v lastnem kakor tudi v imenu
svojih odtotnih bratov najpriščneje
zahvalo gospodu Dr. MARKU PREGLU,
distriktnemu zdravniku v Vuzenici, za
vso skrb, trud in požrtovalnost, katero
je izkazoval imenovani gospod v teku
dolgi letni njeni bolni materi.
Naj bo gospod doktor uverjen naše
vedne neomajne hvaležnosti.
Vuzenica, 20. avgusta 1921.
Matilda Kolotnik.

Bukova drva

1 m dolga iz eraričnih gozdov popolnoma suhih 30 vagonov dobavne takoj, in
za poznejši čas 120 vagonov vse franko vagon obmejna postaja napredaj. Po-
nudbe z navedbo cene pod „Najvišji ponudnik/5747“ na upravnistvo Slove-
nskega Naroda. 5747

Najnižje cene!

VULKAN tvornica gumijevih izdelkov v Kranju

izdeluje
prvovrstne podpetnike.

Čisto domače podjetje!

Edina tvornica te stroke v Jugoslaviji.

Svetovno priznana kvaliteta.

Stavbena parcela

vrt, v obsegu 2000² v Ljubljani, se
takoj prodaja. Vpraša se: Krakovski na-
sip 14. 5730

Iščem

izurjenega koncepta, uradnika
ozir. kandidata. Notar KAZIMIR
BRATKOVIČ, Ptuj. 5748

Pet vagonov lepih hrastovih desk
od 3 mt. naprej d. 30—60 mm. deb.
na prodaj. Ponudbe pod „hrastove
deske 5735“ na upravo Slov. Naroda.
5736

Razpis.

Gradsko poglavarstvo v Mitrovci želi
ustanoviti vodovod in kloacnico, te po-
ziva gg. koncesionare koji bi ovaj po-
sao uzeli na sebe da to uspostave.
Pobliži uvjeti mogu se dobiti (videti)
u kancelariji gradskog inženjera do
1. oktobra 1921. a načrti moraju biti
podneti najkasnije do 1. novembra o. g.
i to na gradsko poglavarstvo.
5713 Gradsko poglavarstvo.

Išče se družabnik

za dobro vpeljano veletrgovino z me-
šanim blagom v zelo prometnem obme-
nem kraju. Ponudbe pod „Družabnik
200.000“ na upravnistvo Slovenskega
Naroda. 5641

Dvosedežni avto

po potrebi tudi za 4 osebe v najbolj-
šem stanju z novimi pnevmatikami
in 2 res. kolesi se ceno prodaja. Na-
rel Camernik, Ljubljana, Gospo-
ska ul. 3. 5719

Kontoristinja išče sta- novanje in hrano.

Ponudbe pod „Kontoristinja 5711“ na
upravnistvo Slov. Naroda. 5711

Kupi se hiša

z dvema ali tremi stanovanji in nekaj
vrta v bližini Ljubljane ako mogoče
eno stanovanje prazno. Naslov pove
upravnistvo Slov. Naroda. 5741

Išče se

v odvetniški pisarni izurjena stroje-
piska (—c) in stenografinja (—). Ponu-
be na dr. A. Vrtačnik, Dalmati-
nova ulica št. 3, pritrilje, desno. 5734

Spedijska firma

Ludovik Ševar,
vd. na Rakeku izvršuje točno in najhit-
reje vse v to stroko spadajoče posle,
tudi ocenjenjenje. 2535

Kupi se 1.000 do 1.500 komadov borovih drogov

za električni daljnovod 8-5 — 10 m
dolžine proti takojšnji dobavi. Ponudbe
na „Elektrarna Zagrad d. d.“ v
Višnjgori. 5715

Banka Nikola Bošković a.d. v Beogradu.

Bankni oddelek: vrši vse bančne
posle; sprejema hranilne vloge z odpo-
vedjo in brez nje, otvara tekoče ra-
čune na podlagi blaga in prvovrstnih
trgovskih menic, kupuje in prodaja vse
vrste valut, efektov in deviz.
Blagovni oddelek: ima v zalo-
gi in prodaja samo na veliko: vse vrste
ključavnice, ključavnice, ključavnice
materijal za gradnje, vse vrste orodja,
pocinkano in čino pločevino, armature
od medij, cevi za vodovod, jeklo
za vozne vzmeti, oši, jeklena in že-
lezna žica, kuhinjsko železno posodje,
solingensko blago, vse vrste vijakov,
poljedelski stroji in orodje, guma
Denip za automobile, konjak or finalni
francoski „MARTEL“, „HENESSY“,
„FRAPEN“, „odo Kautisk išče prima
„TAMATAVA“, vsi po originalnim
tvorniških cenah. Prodaje izvirno pi-
lenjsko pivo iz slovite plizenjske pivov-
arne. 4119

Mestni pogrebni zavod. + Mesto vsakega posebnega obvestila

Potrji globoke žalosti naznanjamo vsem sorodni-
kom, prijateljem in znanem, da je naš iskrenoljub-
ljeni soprog, oče, stari oče, stric in tast, gospod

Alfonz Klemenc

strojevodja juž. žel. v pokoju

dne 21. avgusta 1921, po dolgi boleznii previden s
tolaži sv. vere mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v torek, dne
23. tm. ob 4 uri pop. iz hiše žalosti, Škofja ul. št. 7.
na pokoplišče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 21. avgusta 1921.

Žalujoči ostali.

+.

Potrjim srcem javljamo vsem sorodnikom, znan-
cem in prijateljem prežalostno vest, da je naš prelju-
bi soprog, skrbni ata, stric, svak in brat, gospod

Jože Pevec

revizor juž. železnice

dne 20. avgusta zjutraj ob 1/2 7 uri v starosti 47 let,
po dolgi in mučni boleznii s tolažili svete vere Bogu-
vdan svojo plemenito dušo izdihnil. Pogreb preljube-
ga ranjkega se vrši v ponedeljek 22. avgusta ob 9.
uri dopoldne iz hiše žalosti Hrušovec št. 25 na farno
pokopališče.

Maša zadušnica se bo brala isti dan pred pogre-
bom.

Šentjur ob juž. žel., 20. avgusta 1921.

Antonija Pevec, roj. Fermevc, soproga; — Mira-
slava Pevec, Bojan Pevec, otroka; — Franc Pe-
vec, Rudolf Pevec, brata; — Terezija Gorican,
sestra.

+.

Solnce našega življenja je ugasnilo: naša mila,
blaga, nad vse ljubljena

Zdenka

je danes dne 19. avgusta, Bogu vdana, preminula v
cvetu mladosti po dolgi mučni boleznii.

Predrago pokojnico shranimo začasno na Dunaju
na Hietzinskem pokopališču v ponedeljek dne 22.
avgusta ob 3. uri popoldne.

Vse, ki so jo poznali in radi imeli, prosimo, da
jo ohranijo v prijaznem spominu.

Na Dunaju, dne 19. avgusta 1921.

Rodbina dr. Fr. Vidic.